

Jičínská vinice

Měsíčník křesťanského společenství Jičín 10/2020

Poznání činí člověka domýšlivým, ale láska buduje.

1 Kor 8,1

Eva a Michal Krusberští

VE VINICI NAJDETE:

Úvodník - Církev snů; Dan Drápal - Bůh s plamenometem; Jak být nešťastný; Oznámení

Úvodník

Církev snů

Nedávno jsem volal jednomu bratrovi z Prahy a ptal jsem se, jak se má. Říkal, že dobře, že teď je to pro něho církev snů. Sedím si doma v trenkách v křesle, nikam nemusím chodit. Shází se nás víc než dřív. Chodí i lidi, kteří před tím nikam nechodili. Mám toho bratra rád, ale církev snů vidím trochu jinak. Není to tak dlouho, co jsem slyšel jiného bratra říci, že se už těší na to, až bude program, který bude dělat kázání. Zadám téma, on to napíše, já si to jen trochu upravím a budu mít hotovo. Tohle hledání a tápání mi odpadne. Když by sis představil/a církev snů, jaká by to byla církev? Já osobně to vůbec nemám spojené s budovou, nebo nějakým zařízením, nebo jakýmikoliv vymoženostmi naší doby. Občas si připomínám, že tu moudrost, kterou se z Písma učíme a připomínáme si ji, byla vyslovena pastevci, rybáři a výběřčími daní.

Zkrátka obyčejnými lidmi, kterým Bůh zjevil něco o sobě. A to vše bylo v dobách, kdy neexistoval splachovací záchod a koupelnami těchto vyvolených by dnes každý pohrdnul.

Představoval bych si církev, kde je opravdovost lásky k Pánu Ježíši i mezi lidmi, kde není žádná lež a manipulace a panuje tam svoboda. K tomu není potřeba žádné zařízení, a dokonce by to fungovalo i bez elektriky. Obecenství je nám přikázáním a vyžaduje osobní přítomnost, osobní kontakt. To se teď neděje a je to zlá doba pro církev.

Bohoslužby musí být po domech. Měla by tam být píseň, modlitba, Písmo a lámání chleba. Kdo je doma sám, je to těžké, protože nemá s kým, a pak by se měl k někomu přidat. Nedávno mi přišel dopis, v němž stála tato věta: „*To nemilujete tady tohoto bratra dost na to, abyste ho poslechli, když vás prosí, abyste se posunuli dopředu?*“ Jednalo se o to, že si lidé měli

sednout víc dopředu, ale udělal to jenom jeden. Byl to dopis o tom, že církve má poslouchat své představené. Přiznám se, že než bych měl tento způsob použít, raději bych ve službě skončil. Pán Ježíš řekl: „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání.“ To je pozvání, které zachovává svobodnou volbu. Žádná výčitka, žádný nátlak. Jak jinak by znělo, kdyby Pán Ježíš řekl: „To mě nemilujete dost na to, abyste zachovávali má přikázání?“ Je v tom výčitka, je v tom manipulace, nátlak. Kdo neposlechne, nemiluje. Pokud by toto začal používat např. pastor ve své službě a nebo manžel vůči své ženě, je to nepřijatelná manipulace a vydírání. Jedná se o vynucenou poslušnost, která nepochází z Ducha Božího, protože je založená na strachu a obvinění z nedostatečnosti lásky. Ano, pravá a správná poslušnost pochází z lásky nevynucené. Správná definice lásky je, že se jedná o ničem nevynucený pohyb

srdce. Když se děti vydají špatnou cestou, rodiče to musí vydržet a milovat ne protože, ale navzdory. Věty: „Jestli mě máš rád, tak to uděláš, nebo neuděláš,“ jsou nedovolené. Bůh musel snést mnoho bolesti a zklamání z člověka, ale vždy mu ponechal svobodu volby, i když věděl, kam to povede. Musel to vydržet. Někdy svobodu druhého musíš vydržet, protože je jiná, než ta tvá. Nesmíš ho napadnout, pokud nejde o jasně definovaný hřích. Ale ani potom ho nemáš napadnout, ale napomenout a hledět sám na sebe, abys i ty nepodlehli pokušení. Píšu o tom proto, že slýchám, že to ve sborech nedávají. Hádají se, jestli je správné dodržovat, či nedodržovat ta či ona nařízení. V těch chvílích musíme hledět ne horizontálně, ale vertikálně, nahoru. K vyšší hodnotě. A tou je láska k bratru, i když to vidí úplně jinak než ty. Doufám, že to dokážeme v našem sboru a neodskáčeme to. *Petr Rýgl*

Bůh s plamenometem

Když jsem zveřejnil článek „Univerzalismus je lákavá hereze“, byl jsem překvapen množstvím reakcí. V podstatě to bylo překvapení příjemné – mnoho lidí o Bohu skutečně přemýšlí. Současně se ale ukázalo, že mnozí lidé zápasí s obtížnými místy v Písmu a mnohdy si s nimi neví rady. Ukázalo se ovšem rovněž, že mnozí s oněmi obtížnými místy nezápasí a určité věci v Písmu si jednoduše škrtnou. Čtenář, v jehož reakci se objevil výraz, který jsem zvolil za název tohoto článku, bere evidentně Písmo vážně, ale vidí v něm nepřekonatelný rozpor. Bůh nám na jedné straně ukazuje milostivou tvář, na druhé straně hrozí strašnými tresty.

V tomto článku se nebudu zabývat jednotlivými obtížnými místy v Písmu. Těm jsem se věnoval ve své druhé knize *Krutý Bůh?*, která vyšla česky ve dvou vydáních a

v současné době je již rozebraná. Chci ale předložit jednu důležitou myšlenku, která se týká přístupu k Písmu. (Této myšlenky se částečně dotýkám v jiné své knížečce, *Inspirovanost Písma*, kterou lze stále objednat v Nakladatelství KMS.)

K četbě Písma potřebujeme klíč. Já tento klíč nacházím v závěru Janova evangelia, kde se píše: „Ještě mnoho jiných znamení, která nejsou zapsána v této knize, učinil Ježíš před svými učedníky. Tato však jsou zapsána, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu“ (Jan 20,30-31).

Zde Jan vysvětluje, proč napsal své evangelium. Napsal ho proto, abychom uvěřili, že Ježíš je Syn Boží, a abychom skrze víru v něj dosáhli života věčného.

Můžete namítnout, že striktně vzato zde Jan mluví pouze o svém evangeliu. Přesto však analogicky můžeme jeho slova vztáhnout na celé Písmo: Dostalo se nám od Boha v té podobě, v jaké Bůh chtěl, a to proto, abychom poznali Ježíše jako Spasitele a mohli v něj uvěřit.

Bible obsahuje spoustu historických informací. I pro nevěřící historiky je cenným pramenem. Obsahuje i úžasnou poezii. Nicméně primárně není ani učebnicí historie, ani sbírkou básní, ani občanským zákoníkem, i když o některých jejích částech by se to tvrdit dalo. To nic nemění na tom, že Písmo je nám dáno, abychom poznali Boha a jeho Syna Ježíše Krista.

Vrcholem Ježíšova života pak je jeho zástupná smrt na kříži a jeho slavné vzkříšení. O této události mluví Ježíš v Janově evangeliu jako o „té hodině“. K této hodině směřoval. Znamení, která konal, by

neměla smysl, kdyby „ta hodina“ nenastala a kdyby Ježíš nepodstoupil smrt a nebyl vzkříšen.

Naše uvažování o Bohu, o Ježíši Kristu a o Písmu tedy musí vytvářet určitý koherentní celek. Bylo by naivní snažit se této koherence dosáhnout tím, jak reagovali s určitou naivitou někteří čtenáři, totiž že ocitovali některé verše, které zdánlivě potvrzují univerzalizmus (např. „Bůh totiž všechny uzavřel pod neposlušnost, aby se nade všemi slitoval“ Ř 11,32; takových veršů naleznete v Písmu celou řadu), ale zamlčeli všechna místa o pekle, soudu a Božím hněvu.

Písmo jasně říká, že Ježíš Kristus, Boží milovaný syn, podstoupil krutou smrt, aby nás vykoupil a zachránil. Apoštol Pavel správně a logicky vyvozuje: „On neušetřil vlastního Syna, ale za nás za všechny ho vydal. Jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“ (Ř 8,32).

Takový Bůh nemůže být krutý. Pro mě jde o klíčové pravdy. Ano, v Písmu je spousta veršů o soudu a záhubě. *Ale mě se to netýká.* Uvěřil jsem v Ježíše Krista. Bůh mi dal svého Svatého Ducha. A ten mě nikdy nevedl k tomu, abych kamenoval cizoložnice, vyhubil Amálekovce nebo na někoho svolával prokletí. Přitom ale neztrácím přesvědčení, že i obtížná místa v Písmu mají své místo.

Pro nás pro všechny mám jednu dobrou zprávu: Nemusíme rozumět všemu, co je v Písmu. Ani nemusíme dělat Pánu Bohu

advokáta – On se nepochybně dokáže obhájit sám. Budeme-li chtít žít s Pánem Ježíšem, Duch svatý nám vždy připomene, co je pro nás relevantní. „Skryté věci patří Hospodinu, našemu Bohu, odhalené pak nám a našim synům až navěky, abychom plnili všechna slova tohoto zákona“ (Dt 29,28). Spoustě věcí v Písmu nerozumím. Bůh mi toho ale odhalil tolik, že mám co dělat do konce života. Především mi zjevil Ježíše, a povolal mě, abych hlásal Boží království.

Dan Drápal

Jak být nešťastný

Dovolte maličkostem, aby vás štvaly. A nejen že jim to dovolíte, sami si je přidělávejte.

Ztraťte nadhled a už ho nehledejte: nedávejte nejdůležitější věci na první místo.

Pořídte si nějakou pěknou starost, takovou, se kterou se nedá nic dělat.

Budte puntičkáři. Což znamená, ne že budete pracovat co nejlépe, ale že budete odsuzovat sebe i ostatní, že nedosahujete dokonalosti.

Mějte pravdu. Vždycky mějte pravdu. Budte tu jediní, kdo mají vždycky pravdu a ve své pravdě buďte neústupní.

Nedůvěřujte a nevěřte lidem, a dívejte se jen na jejich nejhorší vlastnosti a slabosti.

Budte podezřívaví. Trvejte na tom, že druzí mají vždy skryté motivy.

Vždycky se nepříznivě srovnávejte s druhými. To vám zaručí okamžité utrpení.

Všechno, co se vám stane, berte osobně. Nikomu a ničemu se naplno nevydávejte.

OZNÁMENÍ...

PRAVIDELNÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Do odvolání není.

Kázání na neděli najdete na našem webu nejpozději v neděli ráno.

SKUPINKY

slovo na skupinku je na našem webu vždy ve středu do 18 h

MLÁDEŽ

dle dohody

STARŠOVSTVO

dle dohody

KAVÁRNA

už aby byla

POČET ČLENŮ

39 dospělých

6 nezletilých

11 dětí

SETKÁNÍ RODIN

Uskuteční se v pátek 27. listopadu od 19 h v Hotelu pod Šikmou věží v Prachovských skalách.

Skvělá příležitost pozvat své známé.

UVIDÍME

KONTAKTY

Křesťanské společenství Jičín

webové stránky: www.ksj.cz

<https://www.facebook.com/ksjicin>

měsíčník Jičínská vinice;

vinice@ksj.cz

NAROZENINY

11. 10. Jirka P.